

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jitky Zavřelové ve věci

žalobce: **M. K.**
bytem H., B.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Rakovník ze dne 6. 10. 2016, sp. zn. X, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 21. 12. 2017, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Rakovník (dále jen „městský úřad“) ze dne 6. 10. 2016, sp. zn. X, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 268/2015 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), jež se měl dopustit tím, že dne 11. 2. 2016 v 9:37 hodin v obci K. na silnici X ve směru jízdy na Prahu překročil automobilem M. G. registrační značky X

maximální povolenou rychlost 50 km/h, neboť mu byla naměřena rychlost (po úpravě o možnou odchylku měřicího zařízení) 74 km/h. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 2 900 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobce žádá, aby soud žalovanému uložil rozhodnout o odvolání žalobce ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

2. Žalobce uvedl, že proti napadenému rozhodnutí podal jeho zmocněnec dne 23. 10. 2016 na adresu x odvolání prostřednictvím emailu bez uznávaného elektronického podpisu. Toto podání následně potvrdil v souladu s § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) dalším emailem dne 31. 10. 2016, k němuž uznávaný elektronický podpis již připojen byl. Tyto emaily však městský úřad vyhodnotil jako tzv. spam. Meritorní rozhodnutí nevydal a namísto toho vydal dne 9. 12. 2016 upozornění na nedoplatek. Proto se žalobce obrátil dne 23. 1. 2017 s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti k Ministerstvu dopravy jako nadřízenému správnímu orgánu. V reakci na to mu sdělením ze dne 16. 3. 2017 žalovaný sdělil, že správní orgán předmětná podání nikdy neobdržel.
3. Žalobce však disponuje „nedoručenkami“, tj. emaily, ve kterých server městského úřadu konstatuje, že podání obdržel, avšak vyhodnotil je jako spam, které podle žalobce prokazují, že se jeho podání dostala do dispozice městského úřadu, který se však rozhodl jeho podání odmítnout. Jeho spamový filtr automaticky vyhodnocuje jako spam veškerá podání učiněná ze S. s., jejichž IP adresa je na tzv. b. spamového filtru a na tomto blacklistu je zjevně i S. s. zmocněnce žalobce. Takový postup ale žalobce považuje za nezákonný, neboť podání zmocněnce žalobce ze dne 23. a 31. 10. 2016 obsahovala toliko odvolání proti napadenému rozhodnutí, nikoliv škodlivý kód nebo nevyžádané obchodní sdělení. Odmítnutí těchto podání pouze z důvodu použitého S. s. je v rozporu s povinností správního orgánu zajistit příjem podání zakotvenou v ustanovení § 64 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 298/2016 Sb. (dále jen „zákon o archivnictví“). Správní orgán nemohl podání automaticky odmítnout, naopak měl povinnost zjistit, zda podání opravdu bylo spamem či nikoliv. I z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 15. 12. 2015, č. j. X, publikovaného pod č. 3351/2016 Sb. NSS, jež žalobce obsáhle cituje, jasně vyplývá, že skutečnost, že elektronická podatelna městského úřadu odvolání žalobce vyhodnotila jako spam, nemůže být automaticky přičtena k tíži žalobce. Naopak to byl správní orgán, kdo byl povinen zjistit, zda podání žalobce spamem opravdu bylo, či nikoliv.
4. Žalovaný ve vyjádření zpochybnil printscreeny předložené žalobcem, které mají prokazovat jeho údajné odvolání posílané emailem. Otisky obrazovky prokazují pouze to, že někdo uvedený text napsal, neprokazují však, kdy tento text byl napsán ani to, co se stalo po napsání textu – zda nebyl smazán, neodeslán, poslán ze závadné adresy, doplněn škodlivým obsahem apod. V tomto směru žalovaný navrhl provést důkaz podacím deníkem městského úřadu z října 2016. Žalovaný měl též za to, že podání vyhodnocené jako spam by bylo uloženo do tzv. karantény, kde by bylo možné vyhodnotit, zda jde o podání ve správním řízení nebo o spam. Dále pak žalovaný z opatrnosti namítá, že se podání ze dne 30. 10. 2016 vůbec nedostalo do dispozice městského úřadu, neboť obsahovalo chybný datový formát nebo počítačový program způsobilý přivodit škodu a výpočetní technice, a bylo proto v souladu s § 64 odst. 2 zákona o archivnictví odmítnuto. Ostatně i z hlediska povinností podle zákona

č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), musí být nebezpečné elektronické zprávy odmítnuty. Zmocněnec žalobce se přitom tentýž den, kdy podání elektronicky odeslal, musel dozvědět, že podání bylo odmítnuto, a měl proto možnost zvolit jiný způsob doručení, např. svou datovou schránkou (ID X). Další možností také je, že žalobce nastavil vědomě v protokolu X odlišnou adresu, ze které se má jeho zpráva odesílat, a to např. adresu taurus.onelife.cz, která je automaticky bez jakéhokoliv přispění adresáta antivirovými programy vyhodnocena jako škodlivá (to výslovně uváděl např. ve věci, v níž byl vydán rozsudek NSS ze dne 20. 9. 2016, č. j. X). Ostatně součástí spisu žalovaného je právě výsledek takto odeslané zprávy, jímž je zpráva z adresy x s textem „M. D. S. U. m. R. t. S.“, tedy „vráceno jako nedoručitelné“. Pokud zmocněnec žalobce vědomě zvolil pro doručování důležité písemnosti emailovou adresu, o které ví, že je na blacklistu, byť má datovou schránku i elektronický podpis pro emailová podání, pak musí nést následky svého jednání.

5. Žalovaný poukázal současně na řadu rozhodnutí NSS (mj. rozsudek ze dne 4. 9. 2014, č. j. X, a usnesení ze dne 11. 8. 2006, č. j. X), z nichž vyplývá, že výtisk emailové hlášenky, ale ani printscreen obrazovky elektronické podatelny nejsou nenapodobitelné a v případě vzniku pochybností o odeslání zprávy zpravidla nebudou postačovat k prokázání tohoto odeslání, čímž je povinen žalobce jako odesílatel emailu. Žalovaný také zmínil rozsudek NSS ze dne 29. 11. 2017, č. j. X, z něž vyplývá, že správní orgán nemůže nechat svou elektronickou podatelnu nezabezpečenou a může vést blacklist rizikových adres. Žalovaný podotýká, že v této věci mu bylo dne 21. 2. 2017 doručeno opatření proti nečinnosti, jímž mu bylo uloženo ve věci konat (nikoliv však rozhodnout) ve lhůtě 30 dnů a žalovaný v souladu s tím dne 16. 3. 2017 vydal přípis, v němž žalobci sdělil, že podání emailem ze dne 30. 10. 2016 neshledal za řádně doručené odvolání. Ani poté však žalobce nepožádal o prominutí zmeškání úkonu. Žalovaný proto není v prodlení s vydáním rozhodnutí a navrhuje zamítnutí žaloby, neboť správní orgány obou stupňů postupovaly v souladu s právními předpisy. Současně žádá o přiznání náhrady nákladů řízení za písemné úkony ve věci. Zdůrazňuje, že soudní přezkum není pokračováním správního řízení a ustanovení § 60 s. ř. s. přiznává správnímu orgánu zákonný nárok na náhradu nákladů řízení, které by bez podání žaloby jinak nevznikly. Přiznání náhrady nákladů řízení zákon vylučuje jen ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče. Podotýká též, že z průběhu řízení je nesporné, že jde o obstrukční jednání s cílem dosáhnout marného uplynutí zákonné lhůty.
6. Žalobce v replice souhlasil s tím, že je na něm, aby prokázal, že jím podané odvolání došlo městskému úřadu. Slovem „došlo“ je přitom nutné rozumět skutečnost, že se podání dostalo do dispozice městského úřadu. Žalobce přitom disponuje „nedoručenkami“, které toto předání do dispozice prokazují. Městský úřad přitom byl povinen zajistit příjem podání podle § 64 zákona o archivnictví a tuto svou povinnost nemohl omezit ani využíváním blacklistu S. s., neboť nic takového ze zákona nevyplývá. Pokud žalobce obdržel vyrozumění, že městský úřad označil jeho podání za spam, nelze hovořit o tom, že by se podání nedostalo do dispozice správního orgánu. Nadto ani nelze po žalobci vyžadovat, aby měnil svůj program a realizoval dlouhé cesty na poštu nebo odesílal podání datovou schránkou, když mu svědčí veřejné subjektivní právo činit podání elektronicky a správním orgánům právní povinnost provozovat elektronickou podatelnu. Pokud žalovaný zpochybňuje skutečné odeslání odvolání doloženého formou

printscreenu, žalobce předkládá a navrhuje k důkazu originální podobu „nedoručenek“ zachycenou na CD nosiči. Žalobce dále zpochybňuje tvrzení žalovaného, že správnímu orgánu nedoložil doručení svých podání, naopak poukazuje na to, že dne 29. 12. 2016 městskému úřadu adresoval podání, jehož přílohou byl printscreen obou podání ze dne 23. a 31. 10. 2016. Kdyby se městský úřad opravdu snažil osud těchto podání prověřit, musel by je najít ve spamové složce (kde by mohl prověřit jejich obsah), neboť sám „nedoručenkami“ žalobce o zařazení těchto podání mezi spam informoval. V situaci, kdy žalobce podal odvolání v zákonné lhůtě, neměl důvod žádat o prominutí zmeškání úkonu, jak žalovaný naznačuje, ani podání posílat znovu, neboť by je městský úřad měl dvakrát.

7. Nečinný je žalovaný, nikoli žalobce, který učinil všechny úkony ve lhůtách, které mu stanovil zákon. Judikatura zmiňovaná žalovaným je podle žalobce nepřiléhavá, neboť dopadá na případy, kdy nebylo doloženo doručení emailu správnímu orgánu, což však není jeho případ. Argumentace žalovaného falsifikací podání podle žalobce jen prokazuje účelovost jednání správního orgánu, který nemá zájem na řádném provozování podatelny a na řádném zjištění, proč bylo podání svévolně odmítnuto. Pokud městský úřad mohl přijetí podání odmítnout, mohl následně také tato podání zkontrolovat, zda opravdu jsou spamem, a to nejpozději po zaslání printscreenů žalobcem. Pokud pak žalovaný z opatrnosti tvrdí, že zpracování podání bylo odmítnuto, protože obsahovalo chybný datový formát nebo počítačový virus, pak toto tvrzení odporuje souběžnému tvrzení žalovaného, že městskému úřadu podání nebyla vůbec doručena. Tak jako tak, vadnost či zavirovanost podání by musel žalovaný prokázat, což však nečiní. Žalobce nikdy žalovanému žádný virus ani nevyžádané obchodní sdělení nezaslal, a nebyly tak dány objektivní důvody pro zařazení jeho emailu na blacklist IP adres, ostatně správní orgán ví, že Ing. J. zastupuje klienty a prostřednictvím svého emailu zasílá s tím související podání. Žalobce tak poukazuje na to, že jeho argumentace je konzistentní a logická, zatímco argumentace žalovaného vnitřně rozporná, což by se mělo projevit v hodnocení jejich věrohodnosti.
8. Pokud žalovaný hovoří o změně nastavení protokolu X, žalobce to považuje za technicky zcela nesmyslnou domněnku, neboť protokol X je protokolem pro přijímání pošty, nikoliv pro její odesílání, takže o případně vadném nastavení protokolu by se městský úřad vůbec nedozvěděl a toto nastavení by nemělo žádný vliv na odchozí zprávy. Žalobce tvrdí, že jeho email byl nastaven standardně a žalovaný opak nejen neprokazuje, ale ani konkrétně netvrdí. Žalobce posuzovaná podání zaslal stejným způsobem jako jiná podání zasílaná z jeho emailové adresy, která jsou podatelny jiných úřadů běžně přijímána a zpracována, což prokazuje na přiloženém CD emaily a doručenkami ze stejného období. Městský úřad tak byl jediný správní orgán, který email žalobce účelově hodnotil jako spam.
9. V průběhu jednání účastníci setrvali na dosavadních stanoviscích. Žalobce doplnil, že není přijatelný názor, podle něž by se odmítnutím převzetí podání správní orgán zbavil odpovědnosti za jeho vyřízení. Nepochybně i v situaci, kdy by účastník „narazil“ na uzamčené dveře podatelny či by byl se svým podáním z podatelny vykázan, je nutné uzavřít, že podání se dostalo do dispozice správního orgánu, resp. jeho odmítnutí klást k tíži správního orgánu. Žalobce též namítal, že nebylo povinností zmocněnce žalobce čekat u počítače třeba i několik hodin na to, zda mu náhodou nepříjde emailová zpráva s údajem o nedoručení či odmítnutí jeho emailového podání, aby na ni mohl reagovat

opakovaným pokusem o doručení podání. Žalobce také pro jistotu navrhl provést důkaz výsledkem pracovnice podatelny městského úřadu, aby bylo postaveno na jisto, jaká byla praxe městského úřadu při přijímání a archivaci podání. Žalovaný reagoval návrhem na výslech zmocněnce žalobce, Ing. M. J., který by měl popsat, jakým způsobem odesílal svá emailová podání.

10. Soud si v dané věci vyžádal také sdělení městského úřadu. Ten k dotazům soudu uvedl, že emaily neopatřené elektronickým podpisem se nearchivují, a proto není možné provést dohledání takových emailů. Dále uvedl, že není možné dohledat takto stará automatická sdělení odesílaná odesílatelům zpráv vyhodnocených jako spam. Městský úřad předložil podací deník, obsahující příchozí a odchozí podání prošlá jeho podatelnou ve dnech 4. 10. až 3. 11. 2016, který však zmínku o podáních uváděných žalobcem neobsahuje.
11. Návrhy na provádění dalších důkazů soud zamítl pro nadbytečnost, neboť za rozhodný považoval obsah tzv. „nedoručenky“ předložené žalobcem, který oproti jeho předpokladu, hovoří proti němu.
12. V předloženém správním spisu městského úřadu je po vydání napadeného rozhodnutí, které bylo zmocněnci žalobce, Ing. M. J., doručeno dne 7. 10. 2016 do jeho datové schránky, založen záznam o nahlížení zmocněnce dne 6. 10. 2016 do spisu, sdělení o tom, že dne 25. 10. 2016 napadené rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné, a protokol o předání rozhodnutí za účelem jeho exekuce. Dne 13. 12. 2016 byl městskému úřadu odeslán email zmocněnce žalobce, v němž v reakci na výzvu ke splnění povinnosti ze dne 9. 12. 2016 namítá, že v zákonné lhůtě podal odvolání, a žádá tedy o prověření situace. Dne 14. 12. 2016 městský úřad zmocněnci sdělil, že napadené rozhodnutí nabylo právní moci. Pokud bylo podáno odvolání, zmocněnec byl vyzván k doložení tohoto úkonu ve lhůtě 3 dnů. Ve spise je založena také interní komunikace, ve které na žádost o prověření, zda v době od 6. do 25. 10. 2016 došlo na elektronickou podatelnu městského úřadu podání od zmocněnce žalobce s odvoláním v dané věci, bylo pověřené pracovníci sděleno, že nic nepřišlo. Až dne 30. 12. 2016 zmocněnec žalobce městskému úřadu zaslal email, v jehož příloze se nacházel printscreen obrazovky emailového klienta s odvoláním, jež podle tvrzení zmocněnce bylo podáno dne 23. 10. 2016 a potvrzeno dne 31. 10. 2016. Na to reagoval městský úřad sdělením ze dne 30. 12. 2016, že na elektronickou podatelnu nepřišlo ani jedno z tvrzených podání a že ve smyslu rozsudku NSS ze dne 23. 3. 2016, č. j. X, neprokazují přiložené printscreeny doručení těchto podání správnímu orgánu, přičemž je to žalobce, kdo je povinen prokázat doručení podání městskému úřadu.
13. Ve správním spise žalovaného je založena žádost žalobce o opatření proti nečinnosti adresovaná Ministerstvu dopravy, v níž argumentuje obdobně jako v nyní podané žalobě. Přílohou žádosti jsou printscreeny odvolání a jeho potvrzení a emailu doručeného zmocněnci z adresy x s anglickým textem, podle něžž bylo podání zmocněnce směřované na elektronickou podatelnu městského úřadu vráceno hostingovým serverem a.vv.cz (IP adresa X) jako nedoručitelné, neboť bylo vyhodnoceno jako spam. Printscreen mj. zachycuje i obsah souboru details.txt, v němž je k podání ze dne 23. 10. 2016 v rámci detailních údajů kromě jiného uvedeno, že k odmítnutí emailu vyhodnoceného jako spam došlo programem na doručování elektronické pošty (R.-M.; k významu a funkcím programu viz též x) běžícím na serveru antispam.valvera.cz. V reakci na tuto žádost Ministerstvo dopravy vydalo dne 21. 2. 2017 (dle rukou psané poznámky téhož dne žalovanému doručené) opatření proti nečinnosti, jímž žalovanému přikázalo, aby

nejpozději do 30 dnů ode dne doručení opatření v dané věci konal, tj. aby posoudil odvolání žalobce pravděpodobně podané proti napadenému rozhodnutí. Žalovaný si následně vyžádal spisový materiál od městského úřadu a dne 16. 3. 2017 vydal sdělení, jímž žalobci sdělil (doručeno dne 30. 3. 2017), že nastalou situaci prověřil a dospěl ke zjištění, že v žalobcem uváděných dnech podatelna městského úřadu žádné podání od něj neobdržela. S odkazem na judikaturu NSS pak žalovaný konstatoval, že žalobce tíží povinnost prokázat doručení jeho emailů a že se žalobce měl v návaznosti na přijetí zpráv o nedoručení emailů pokusit odvolání doručit znovu, popřípadě je poslat datovou schránkou, kterou jeho zmocněnec má zřízenou. Žalovaný tak neshledal důvod pro přijetí opatření proti nečinnosti vůči městskému úřadu.

14. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas (pokud by byla tvrzení o doručení odvolání žalobce pravdivá, lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání by žalovanému uplynula dne 30. 12. 2017), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené a žalobce též vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti, jež měl k dispozici ve správním řízení. Soud se proto zabýval žalobou věcně. Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Podle § 71 odst. 3 správního řádu, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba
 - a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jímž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ,
 - b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.
16. Podle § 88 odst. 1 věty první správního řádu, neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání.
17. Podle § 90 odst. 6 správního řádu vydá odvolací správní orgán rozhodnutí v odvolacím řízení ve lhůtách stanovených v § 71. Lhůta počíná běžet dnem předání spisu odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí (§ 88).
18. Výkladem uvedených ustanovení se zabýval NSS, který v rozsudku ze dne 4. 11. 2015, č. j. X, a v řadě dalších rozhodnutí na něj navazujících uzavřel, že v odvolacím řízení je za průběh řízení bez průtahů (čítaje v to i řádné předání správního spisu orgánem prvního stupně orgánu odvolacímu) procesně „odpovědný“ odvolací správní orgán, a proto se ochrany svého subjektivního práva na to, aby odvolací řízení bylo prosto průtahů, může účastník řízení domáhat (po bezvýsledném vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti podle správního řádu) žalobou na ochranu před nečinností přímo proti odvolacímu orgánu bez ohledu na to, zda a kdy mu byl správní spis správním orgánem prvního stupně předán. Jakmile se totiž odvolací správní orgán dozví o tom, že mu v zákonné lhůtě nebylo předloženo odvolání spolu se spisem, musí učinit opatření proti nečinnosti. S takovou interpretací správního řádu se v posledku ztotožnil i Ústavní soud ve svých usneseních ze dne 30. 8. 2016, sp. zn. X, a ze dne 15. 2. 2017, sp. zn. X. Z doslovného znění druhé věty § 90 odst. 6 správního řádu tedy nelze vycházet a je třeba

naopak předpokládat, že po uplynutí 30 dnů, jež měl městský úřad na předložení spisu žalovanému, běžela žalovanému 30denní lhůta pro rozhodnutí o odvolání.

19. Ve věci je však sporné, zda městský úřad vůbec odvolání proti napadenému rozhodnutí obdržel, a proto je třeba nejprve vyřešit tuto klíčovou otázku. V tomto směru jsou významné zejména závěry rozsudku NSS ze dne 20. 9. 2016, č. j. X, který vysvětluje, že použitím komunikace prostřednictvím nezaručené emailové korespondence na sebe účastník bere riziko, že se nemusí podařit prokázat doručení emailu správnímu orgánu. V případě emailové komunikace není prokázání samotného odeslání emailu dostačující a důkazní břemeno doručení emailu plně tíží odesílatele. Po správním orgánu ani soudu přitom nelze požadovat, aby prováděli náročné dokazování k otázce skutečného doručení do elektronické podatelny. Z uvedeného rozsudku tak lze dovodit, že pokud elektronická podatelna adresovaného správního orgánu autenticky (tj. emailem se zaručeným elektronickým podpisem) nepotvrdí přijetí emailu a ve věci doručení emailu panuje spor, odesílatel až na výjimky nemá praktickou možnost své tvrzení o doručení emailu dokázat, neboť pro své podání použil nikým negarantovaný komunikační prostředek. K tomu lze ovšem dodat, že ani sám odesílatel nemůže být v takové situaci legitimně přesvědčen o tom, že se jeho podání podařilo doručit.
20. Skutečnost, že žalobcem předkládané „nedoručenky“ neprokazují doručení jeho emailových podání městskému úřadu, pak potvrzuje i judikatura NSS k obdobným případům, v nichž vystupoval ve správním řízení shodný zmocněnec. Zde soud považuje za vhodné citovat rozsudek NSS ze dne 29. 11. 2017, č. j. X, na nějž poukázal již žalovaný. NSS zde uvádí: *„Po správním orgánu není možné požadovat, aby nechal svou elektronickou podatelnu nezabezpečenou proti jakýmkoliv možným emailovým útokům či zahlcení nevyžádanou poštou. Správní orgán je naopak povinen zabezpečit fungování své elektronické podatelny a z toho důvodu je zřejmé, že přistoupí k použití jistých bezpečnostních opatření – v současném případě např. využití služeb společnosti, která poskytuje bezpečnostní produkty v této oblasti, z nichž jedním je též blacklist potenciálně nebezpečných blokováných adres.“* S odkazem na rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2015, č. j. X, NSS dále uvádí, že datovou zprávu lze považovat za doručenou teprve tehdy, je-li dostupná elektronické podatelně správního orgánu. V daném (zcela analogickém) případě pak NSS vyhodnotil skutkový stav se závěrem, že *„[p]odání zástupce stěžovatele se tedy v nyní projednávané věci do sféry správního orgánu vůbec nedostalo. Svědčí o tom též zpráva o nedoručení, kterou obdržel zástupce stěžovatele poté, co se pokusil odeslat předmětný email. Z této zprávy je zřejmé, že správní orgán jeho podání vůbec neobdržel.“* NSS nakonec konstatuje následující: *„Vzhledem k tomu, že zástupci stěžovatele byla neprodleně po neúspěšném pokusu o doručení emailového podání správnímu orgánu doručena zpráva, která ho o selhání i jeho důvodu informovala, měl zástupce stěžovatele možnost využít jiného způsobu doručení podání, a to jak poštou či datovou schránkou, tak i odesláním emailu z S. serveru centrum.cz, který k odesílání emailových podání správnímu orgánu pravidelně využíval a s jehož použitím se nikdy nevyskytly žádné problémy. Žádné z těchto možností však zástupce stěžovatele nevyužil, zároveň ani neinformoval správní orgán o nemožnosti doručení jeho podání ze S. serveru t.o..cz a nepokusil se tak problém odstranit. Nelze přehlédnout ani další skutečnost, a to, že zástupci stěžovatele nebylo správním orgánem přijetí podání potvrzeno. K potvrzení doručení podání je správní orgán povinen dle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, přičemž správní orgán uvedl, že toto se pravidelně děje při ostatní korespondenci zástupce stěžovatele prostřednictvím elektronické podatelny a bylo by tak učiněno i v nynějším případě, kdyby bylo jeho podání doručeno a odpovídalo zákonným požadavkům. Vzhledem k tomu, že zástupce*

stěžovatele poskytoval služby i v dalších řízeních a se správním orgánem komunikoval již dříve, lze ho označit za osobu znalou. Ze všech okolností současného případu mu tak muselo být zřejmé, že jeho odvolání nebylo správnímu orgánu doručeno.“

21. S přihlédnutím k uvedené judikatuře soud konstatuje, že situace nynějšího žalobce je prakticky identická se situací popisovanou v citovaném rozsudku NSS. Zmocněnec žalobce již v minulosti emailem podle obsahu správního spisu s městským úřadem bezproblémově komunikoval ze své adresy x. Z žalobcem předložených printscreenů však vyplývá, že při odesílání odvolání byl nastaven jako S. server nikoliv pro danou emailovou schránku běžný server centrum.cz, ale server taurus.onelife.cz. Právě v důsledku toho program na doručování elektronické pošty (R.) běžící na serveru antispam.valvera.cz vyhodnotil emaily jako spam a namísto jejich předání serveru městského úřadu (m..cz), je odmítl a vrátil spolu s odpovídající zprávou zmocněnci žalobce (prostřednictvím jím nastaveného serveru taurus.onelife.cz). Právě z žalobcem předložených výtisků obrazovky tak vyplývá, že jeho odvolání nebylo vůbec elektronické podatelně městského úřadu doručeno. Situace žalobce je tak diametrálně odlišná od případu řešeného v žalobcem zmiňovaném rozsudku NSS ze dne 15. 12. 2015, č. j. X, č. 3351/2016 Sb. NSS, kde podání elektronická podatelna správního orgánu obdržela a pouze jej odmítla z formálních důvodů přijmout.
22. Vzhledem k tomu, že obsah automatické zprávy („nedoručenky“) předložené žalobcem správním orgánům a posléze i přiložené k žalobě, prokazuje, že jím zasílané odvolání nebylo správnímu orgánu vůbec doručeno, nezbyvá soudu než uzavřít, že žalovanému nemohla ani marně uplynout lhůta pro vydání rozhodnutí. V dané situaci by bylo již nadbytečné provádět další dokazování a poukazovat též na to, že na žalobcem předloženém CD se nenacházel email ze dne 31. 10. 2016 adresovaný na podatelnu městského úřadu, nýbrž email adresovaný úřadu v L. n. L., takže nebylo jakýmkoliv způsobem prokázáno doručení potvrzujícího podání s uznávaným elektronickým podpisem (byť i jen odmítnutého jako spam), a tím ani skutečnost, že žalovaný měl k nepodepsanému podání ze dne 23. 10. 2016 přihlížet. Je tedy namístě učinit závěr, že žalovaný není nečinný a podaná žaloba je nedůvodná. Proto soud žalobu podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Závěry Ústavního soudu zmiňované žalovaným na soudní řízení správní nedopadají (viz rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. X). Soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. května 2018

JUDr. Milan Podhrázký, PhD. v. r.
předseda senátu